

ПЕНЗИОНЕРСКИ виоци

НОВА МАКЕДОНИЈА

Број 23,
Четврток,
12.12.2013

СЗПМ

Сојуз на здруженијата
на пензионерите
на Македонија

РАБОТИЛНИЦА ВО ЗП-КАВАДАРЦИ

Жените заслужуваат посебна почит за нивната работа, бидејќи најголемиот дел од нив ненаметливо учествува и ја развива социјално-хуманитарната димензија во рамките на здруженијата на пензионери, затоа што таа активност е најблиску до карактерот и природата на жената

Пензионерките се најмногубројни меѓу волонтерите

Калина С. Андонова

Пензионерите во нашата држава претставуваат 15 проценти од вкупното население во Република Македонија и тие имаат свои мислења, желби и ставови, кои имаат единствена цел: подобрување на квалитетот на својот заслужен пензионерски живот.

Унапредување на условите за здравје и активно стареење е потврден модел за одржување на здравјето, виталноста и долговечноста. Според тоа, развивање механизми за активно учество на повозрасното население во општественото живеење секако дека ќе создаде и голем број придобивки, пред сè на социјален и економски план. Неоспорен е фактот дека стареењето на населението значи зголемување на потребите од здравствени услуги и социјални бенефиции, но во исто време повозрасното население е важна општествена алка и претставува значаен социјален и економски ресурс, придонесувајќи во општеството преку улогата во семејството и преку активно волонтерско ангажирање во заедницата.

На 29 ноември се одржа состанок-работилница со претседателите на ИО на здруженијата на пензионери-членови на СЗПМ и претседателките на активите на пензионерки при здруженијата на пензионери-членови на СЗПМ. Домаќин на овој состанок-работилница беше ЗП-Кавадарци, а присуството беше масовно. Тема на работилницата беа волонтерството и активностите и значењето на жените што дејствуваат и работат во здруженијата на пензионерите во рамките на активите на пензионерки. Медијатор на работилницата беше Методија Тошевски, потпретседател на ИО на СЗПМ.

ВО ИДНИНА УШТЕ ПОМАСОВНО

Во почетокот на присутните им се обрати претседателот на ИО на ЗП-Кавадарци, Ристо Ангџев, кој на при-

сутните им посака добредојде и уба-во да се чувствуваат во Кавадарци, градот на грозјето и на виното, а на претседателот Аргировски во името на ЗП-Кавадарци и во свое лично име му ја честита наградата за животното дело „11 Октомври за 2013 година“, истакнувајќи дека со неговото доаѓање многу работи во СЗПМ тргнаа на подобро и за активностите на сојузот дозна и пошироката јавност. Работилницата имаше три дела.

Во првиот дел излагање имаше претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, кој зборуваше за значењето на волонтерството во Сојузот и во здруженијата како базни единици на активностите. Тој истакна дека и досега имало волонтерски активности, но дека тие во иднина треба да бидат уште помасовни и содржајни. Најзастапени во волонтерството, како што рече Аргировски, се пензионерките, кои ги има околу 27 проценти во СЗПМ.

Потоа излагање за значењето и за работата на активите на пензионерките во рамките на здруженијата на пензионерите и во општеството воопшто имаше Станка Трајкова, секретарка на ИО на СЗПМ.

Жените заслужуваат посебен почит за нивната работа, бидејќи најголемиот дел од нив ненаметливо учествува и ја развива социјално-хуманитарната димензија во рамките на здруженијата на пензионери затоа што таа активност е најблиску до карактерот и природата на жената.

КАЛЕНДАР НА НАСТАНИ ЗА 2014 ГОДИНА

Но покрај што се ангажирани во волонтерството, жените се и добри спортисти и учесници на многу културни манифестации. Тие се во првите редови на пензионерските хорови, гордо и исправено ги пеат изворните македонски песни пренесувајќи им ги на младите поколения, односно чувајќи го од забо-

рав нашето богато фолклорно творештво. Во своето излагање Трајкова меѓу другото ги информира присутните и за одлуката на ИО на СЗПМ 2014 година да биде прогласена за година на солидарноста, како и за проектот „Социјална карта“, во кој пилот-здружение ќе биде ЗП-Ѓорче Петров, а потоа ќе ги опфати и другите здруженија во сојузот.

На присутните им се обрати и потпретседателот на собранието на СЗПМ, Бесник Поцеста, кој го искажа своето задоволство што е дел од оваа масовно посетена работилница, а воедно му се заблагодари на здружението-домаќин за неговата организација. По двете излагања, дискутираа голем број од присутните на работилницата. Дискусиите главно беа еден вид извештај за реализираното на планот на волонтерството во нивните здруженија и активности. Од речиси сите дискусанти беше искажано задоволство и од соработката и поддршката што активите ги добиваат во своите матични здруженија. Добар и конструктивен беше предлогот на Методија Новковски, претседател на ИО на Ѓорче Петров, кој предложи сојузот да подготви еден вид договор за волонтерство и да го дистрибуира по здруженијата, а исто така во финансвите планови за 2014 година да бидат планирани неопходни финансиски средства како директни трошоци потребни за реализирање одредени волонтерски активности, како што се трошоци за превоз, телефон, реквизити и друго.

Во третиот дел се дискутираше за потребата да се изградат домови за стари лица, да се отворат клубови во руралните средини, да се отворат повеќе центри за дневен престој и друго. Да се изградат нови, но и да се адаптираат постојните руинирани и напуштени објекти, кои ги има доста насекаде.

Потоа беше усвоен извештајот за активности на сојузот односно на здруженијата со календар на настани за 2014 година и истата таа беше дополнета од страна на присутните.

СЕДНИЦА НА ИЗВРШНИОТ ОДБОР НА СЗПМ

Анализа на резултатите како база за идните програми и планови

Калина С. Андонова

На 14 ноември 2013 година извршниот одбор на СЗПМ ја одржа својата 19-та седница, на која се разгледаа резултатите од работата на Сојузот во изминатиот период од годината.

Во уводното излагање на претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, беше истакнато дека работата на сојузот се одвива континуирано и успешно во сите сегменти и според програмата за 2013 година. Направена е компаративна анализа за предлог-законот за пензионерското организирање во Република Македонија и доставена е до Министерството за труд и социјална политика, како и до Владата на Република Македонија. Исто така се работи на наоѓање соодветен работен простор во кој би се одвивале активностите на сојузот, со помош на Владата, Министерството за труд и социјална политика и на ФПИОМ.

На седницата најпрво беа разгледани показателите за финансиското работење на СЗПМ во изминатиот период. Од материјалите и дискусиите беше констатирано дека работењето е прикажано јасно и аналитички, а од приложениот материјал се гледа дека се работело и наменски и домаќински. Беше оценето дека материјалот ќе послужи и како база за финансискиот план за 2014 година.

Во своето излагање потпретседателот на ИО на СЗПМ, Методија Тошевски, ги запозна членовите на ИО со резултатите од проектот за средување на евиденцијата на членството по здруженија и општини и рече дека тој е при крај. Проблеми сè уште има во трите инвалидски сојузи. На седницата беше констатирано дека овој проект е од историско значење и за Сојузот и за членството.

Потоа беше усвоен извештајот за регионалните и за републичките спортски натпревари со одредени забелешки што треба да се достават до

На седницата беше усвоено 2014 година да биде прогласена за година на солидарност, како и да се подготви социјална карта, и тоа најпрво во ЗП-Ѓорче Петров

здруженијата, како и извештајот за регионалните и за републичката ревија на песни, музика и игри за кои беше констатирано дека се сè поупешни и поквалитетни.

Извештајот за работата на комисијата за здравство го образложи Стојанче Стефановски. Тој предложи и беше усвоено 2014 година да биде прогласена за година на солидарноста, а да се подготви и социјална карта, и тоа најпрво во ЗП-Ѓорче Петров.

Со посебно внимание беше разгледан извештајот од 13ФЗЗО, кој се одржа во Љубљана и на кој четврти пат присуствуваше Делегација на СЗПМ, овој пат со фолклорна група од ЗП-Тетово, а за учеството извести потпретседателот на собранието на СЗПМ, Бесник Поцеста, кој беше шеф на делегацијата. Во своето излагање тој истакна дека престојот во Словенија бил многу успешен и корисен, како за ЗП-Тетово така и за СЗПМ, но и за афирмација на Република Македонија.

На седницата беа донесени и повеќе одлуки, а присутните му ја честитаа наградата „11 октомври“ за животното дело на претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, за која претседателот се заблагодари и рече дека таа награда им припаѓа и на сите 250 илјади пензионери на чие чело е тој.

Карактеристично за оваа седница на ИО на СЗПМ беше тоа што почна работно, а заврши свечено.

ЗП-ГОСТИВАР

Дружење низ соживот

На 23 ноември 2013 година околу 350 пензионери, 18. пат, во чест на ослободувањето на Гостивар и поширокото подрачје, присуствуваа на традиционалната пензионерската вечер во ресторанот „Албис“, која помина во интерпретирање на постигнатите резултати и незаборавно дружење на пензионерите од различни етнички средини. На ова другарска средба, во организација на ЗП-Гостивар, присуствуваа претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, и претставници од Здружението на пензионери-Тетово. Пензионерската вечер ја отвори претседателот на здружението-домаќин Нијази Џеџили, кој го поздрави присуството на претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, и во име на сите пензионери му ја честиташе наградата за животно дело „11 октомври“, посакувајќи му добро здравје и уште многу нови успеси.

Претседателот Аргировски во поздравниот збор истакна дека ЗП-Гостивар е едно од поактивните здруженија во СЗПМ и дека постигнува забележителни резултати во сите области, а особено во развивањето и јакнењето на мултиетничките односи во рамки-

те на здружението и пошироко. Им се заблагодари на сите пензионери што придонесоа да ја добие спомнатата награда, за која рече дека наедно е и нивно признание.

Потоа со пригодни зборови присутните ги поздрави и претседателката на Активот на пензионерки Вадије Зендели, кажувајќи неколку мудри мисли што секому може да му послужат како поука во пензионерското живеење.

- Среќата најмногу се чувствува кога имаме со кого да ја споделиме. Обидете се да најдете време за забава, да уживате во поодминати години, дружете се со пријателите и чувајте го тоа пријателство, бидејќи тоа не чини да бидеме среќни. Нека знаат сите дека и ние како пензионери знаеме да организираме убави манифестации и не дозволуваме никој да го прекине замавот на нашите успеси - испрати порака на крајот Вадије Зендели.

На пензионерската вечер се свиреа и се пееа песни на македонски, албански и на други јазици и сите се веселеа и играа во исто оро. Сите беа среќни и задоволни што се заедно и што другаруваат.

В.З.

КОН МОНОГРАФИЈАТА ЗА ЦРКВЕНЕЦ ОД ДИМИТАР СТОЈЧЕВСКИ

Во селото некогаш имало и д

Вера Стојчевска-Антиќ

По извонредно прифатените фолклористички книги на авторот Димитар Стојчевски од Делчево „Бисери душа што греат“ и „Македонски бисери гердан нанижан“, деновиве ја доврши монографијата за селото Црквенец, со собран материјал, како што самиот пишува „пораки од дамнаина“.

Разбирливо е дека во последниов ракопис доаѓа до израз неговата љубов кон родниот крај. Но кај него не е само љубовта повод да се пишува, туку и односот кон сè што можел да собере од најстарите жители, како и од изворите до кои можел да дојде. Затоа, тој многу искрено и со самиот вовед го пренесува читателот во длабините на своите доживувања: „Корените на селото Црквенец носат пораки од дамнаина, исткаени од спомените на старите луѓе, живите сведоци на времето што незапирливо одминало. Нивните кажувања и преданија, кои и ден-денес можат да се слушнат, зборуваат дека селото постои уште од периодот на Источното Римско Царство. На овие преданија и кажувања од луѓето ќе ги додадеме и пронајдоците од глинени печени предмети, како помали така и поголеми глинени садови, врчви, печени тули, ќерамиди и слично, кои се среќаваат по целиот терен на селото“.

РАЗВИЕНА МАКЕДОНСКА СВЕСТ И ВО ОТОМАНСКИОТ ПЕРИОД

Според слушаните преданија Димитар соопштува дека во селото некогаш постоеле 30-40 цркви. Колку е дециден овој податок не ни е јасно, но, секако, говори за развиениот христијански живот во неговиот роден крај. Дури се извлекува и податокот дека од тие многубројни цркви настанало името на селото Црквенец. За десетина цркви авторот тврди дека денес можат да бидат лоцирани. Се смета дека некогаш тука живеело население со христијанска вероисповед. Овие податоци се црпени од најстарите жители: дедо Васе Мренката,

Орданчо Георгиев-Турчински, Ристо Георгиев-Турчински, потоа Гоѓе Масларо, Ванѓе Лисицата, итн. Инаку, селото го краси Бела Река, која се влева во Брегалница. Димитар ги опишува карактеристичните детали на селото од повеќе аспекти, така што љубопитниот читател добива мозаична слика за селото и околината.

Ракописот донесува мошне важен материјал во однос на собраните топоними од селото и пошироко. Авторот ги изнесува бојните топоними, од кои извлекуваме некои: Острец, Миткова Дабица, Остра Могила, Бумбарски Андак, Лути Дол, Никла Калу-

ѓерица, Змијарник, Анџиска Чешма, Лаките, итн. Во селото има локации што откриваат голем број некогашни цркви или верски објекти. Познато е дека егзистирале црквите: „Св. Ѓорѓи“, „Св. Петка“, „Св. Богородица“, „Св. Спас“, „Св. Јован“, како и остатоците од други црковни објекти.

Стојчевски дава интересни податоци за самото население во Црквенец.

Очигледно е дека старото население било составено од христијани, кои оставиле голем број траги. Тие својата македонска свест ја изразуваа во османлискиот период. Познати им би-

ВО ВЕЛЕС ОДРЖАНА РЕГИОНАЛНАТА МАНИФЕСТАЦИЈА „ПЕНЗИО

Се натпејуваа два часа,

ВО ПЕНЗИОНЕРСКИОТ КЛУБ ВО ВЕВЧАНИ

Изложба на фотографии „Мостови“ на Анастас Ќушкоски

Стојан Кукунешоски

Изложбата на фотографии со наслов „Мостови“ неодамна беше отворена во пензионерскиот клуб во Вевчани. Преку избор на врвни слики се претстави авторот Анастас Ќушкоски од ова место.

Изложбата ја отвори директорот на „Струшките вечери на поезијата“, Мите Стефоски. Тој меѓу другото рече дека мостовите како архитектонски зданија отсекогаш претставувале визуелна атракција во просторот.

- Мостовите го премостуваат и времето, станувајќи негов белег, монумент. Оваа изложба всушност е повеќегодишна макотрпна, но крајно возбудлива и благородна потрага по длабоката интима во себе, да се наслика вечноста на светлината

- нагласи Стефоски.

Покрај четирите вевчански и струшки мостови, поставката е збогатена и со фотографии од импресивни зданија од цела Македонија. Застапени се и градби од нашето пошироко опкружување, од Албанија, Црна Гора, Србија, Босна и Херцеговина и од други земји, како компарација и дополнување на оваа епска слика, што претставува редок тематски приказ.

Анастас Ќушкоски се занимава со фотографија подолг временски период и досега има реализирано над 20 самостојни тематски изложби во земјава и во странство.

Ова последно презентирање на неговите дела е резултат на соработката со Министерството за култура, кое помогна при реализацијата на изложбата во Вевчани.

о 40 цркви

Селото постоело уште од периодот на Источното Римско Царство

Се смета дека порано тука живеело население со христијанска вероисповед

детализирањето на мозаичната слика на овој дел од Македонија.

ФОЛКЛОРОТ Е ДУШАТА НА ЦРКВЕНЕЦ

Не ги прескокнува податоците за бројноста на населението во разни години, состојбите во значајни периоди од историскиот и општествениот развој. Населението под притисок на Турците се преселило од старото Село и преминало во Црквенец. Се редат ситуациите на населението во светските и балканските војни. Мнозина храбри жители во тие војни загинале, за што говорат т.н. Чумини гробишта. Селото опстојало со сточарското и земјоделско занимање. Не случајно Стојчевски апострофира: „Фолклорот е душата на Црквенец“. Токму затоа без избраните народни творби описот на селото Црквенец би бил нецелосен.

Во книгата извираат насловите на песните: „Тодоро, бела, Тодоро“, „Бој се бие в града Гевгелија“, „Седнал Марко со мајка да вечера“, „Млад ранет Стојан“, „Ја војник ќе ода“, „Стојане, ле, Стојане“, „Ој, девојче“, „Неда вода налеваше, леле“.

На крајот Димитар со посебен однос и љубов го дава портретот на својата сакана сопруга Риса, со наслов „Мојата Риса“. Во овој текст ги опишува среќните денови изминати со својот животен сопатник, избирајќи ги најсуптилниите и најречитите моменти од заедничкото чекорење.

Последните редови од интересниот патопис завршуваат со мудри искажувања на најстарите жители, кои ги паметат традиционалните настани и објекти од подалечното минато на селото. Чинам појавата на вакви и слични монографии, кои сè почесто се јавуваат во нашата средина, особено книгите за нашите многубројни села, даваат голем придонес за проширување на македонските видици за својата земја. Еве една таква замисла се родила кај авторот Димитар Стојчевски, а веќе таа може да допре до секој заинтересиран читател за нашето минато.

ле Кресненското и Разловечкото востание. Големите зулumi доведувале до преселби во Пијанец и Малешевјата. Мнозина преминале во Бугарија, по нејзините ослободени територии.

Колку авторот се задлабочил во своето родно место докажува и изворниот опис на маалскиот живот. Ги опишува постојните маала: Горни Турчинци, Горни Курсаци, Лисичко Маало, Бела Река, Сенишник, Миревско Маало, Албанско (Босилковци). Димитар дава интересни податоци за фамилиите што живееле во овие маала, нивните вкрстувања, преселби, премини. Сите овие податоци даваат прилог за

ПЕНЗИОНЕРИТЕ ПЕАТ“

па потоа свртеа на оро

ВелеАлексоски

На 23 ноември во салата „Бели мугри“ во Велес се одржа културната манифестација „Пензионерите пеат - 2013“. На манифестацијата настапија 11 пејачки групи од 9 пензионерски здруженија, и тоа: ЗП-Велес, ЗП-Нов Дојран, ЗП-Богданци, ЗП-Валандово, ЗП-Гевгелија, ЗП-Неготино, ЗП-Кавадарци, ЗП-Кавадарци, ЗП-Прилеп со две групи и ЗП-Штип како гостин. Со пригодно обраќање на Љубомир Ѓорѓев претседател на ЗП-Велес, манифестацијата ја отвори и ја поздрави претседателот на СЗПМ, Драги Аргировски, а поздравен говор одржа и градоначалникот на Велес, м-р Славчо Чадиџев.

Во големата сала присуствуваа околу 300 посетители, кои се насладуваа на изворниот мелос - на староградски и патриотски македонски песни.

Натпевањето траеше над два часа, а групите исполнија по две песни од нивното поднебје.

Поради големиот интерес на пензионерите, како и на гледачите, оваа манифестација ќе продолжи и идната 2014 година, но во редуцирана форма.

Убава е кога ќе чуete коментари полни со комплименти за учесници од третата животна доба. Јас манифестацијата би ја нарекол „Пензионерите пеат - гледачите се смеат (од задоволство)“, шеговите го заврши гласното размислување еден од присутните.

За да ја покажат својата енергија, гостите и домаќините го продолжија дружењето во ресторанот „Розе сала“, покажувајќи ги и игроорните способности цели три часа со жива музика. Сето ова беше уште еден доказ дека песната, орот и дружењето ги одржуваат пензионерите и им го разубавуваат животот.

ТОФЕ ДРАКУЛЕСКИ, ВЉУБЕНИК ВО НАРОДНИТЕ ПЕСНИ И ОРА

Постојано го пренесува своето знаење на најмладите

По фолклорот сме препознатливи како што е Бразил по фудбалот

Перо Миленковски

Народните песни и ора, како дел од неисцрпното духовно творештво на еден народ, претставуваат значаен сегмент од неговиот културен и национален идентитет. Оттаму и нашето признание и честитки до сите неуморни дејци што со својата несебичност и креација ни ја доближуваат убавината на песните и ората, свесни дека фолклорот е богатство е бесценето. Во плејадата такви вљубеници во фолклорот во нашата република високо место му припаѓа на Тофе Дракулевски, еден од стожерите на македонските фолклорни самодејности, кореограф, педагог и народен уметник. Го знаеме ние, го знае Балканот, го знае Европа, го знае светот. Во светот на песните и ората влегол како дете во своето родно Лазарополе, учел од други, за што им е топло благодарен, а во изминатите шеесетина години бил учител на десетици илјади песнопојци и игроорци од Скопје и од други места во Република Македонија, со кои освоил голем број признанија. Разговорот со него, што го водевме во просториите на КУД „Орце Николов“, каде што и денес е ангажиран, е своевидна човечка приказна за една голема љубов, работливост и сознание дека трудот дал плод и дека дејноста на која ѝ го посветил животот, во последно време, добива сè подобар третман, при што најголема заслуга му припаѓа на Министерството за култура, а посебно на министерката Елизабета Канческа-Милевска.

ПРВИТЕ ЧЕКОРИ ВО ПИОНЕРСКИОТ ДОМ „КАРПОШ“

Кога денешниот кореограф-пензионер ги направил првите чекори како игроорец?

Во раните детски години од моето Лазарополе, каде што почнав да ги запознавам убавините и магијата на фолклорот, се преселивме во Скопје. Вотогашниот пионерски дом „Карпош“ (денес Детски културен центар) работеше мојот постар брат Томе, па ми предложи да одберам секција во која сакам да членувам. Ме привлече фолклорната, а прв учител ми беше Предраг Пенушлиски, а по нив Дојчин Матевски, Атанас Коларовски и други. Со оваа институција ме врзуваат прекрасни спомени. На децата им останав секогаш верен пријател. По работата во

неколку културно-уметнички друштва во Скопје, а во есента 1969 година почнав да работам во пионерскиот дом „Карпош“. Ја омасовив секцијата со стотици членови и формирав десетина ансамбли според возраста и знаењето. Идната пролет се роди манифестацијата „Играм и пеам за мојата мајка“, а есента и меѓународниот детски фолклорен фестивал „Оро без граници“. „Карпошовци“ жнееја успеси на сите настапи во светот, растејќи ги освежуваа другите ансамбли, стигнувајќи и до „Танец“ - се секава со возбуда Дракулевски.

Како се станува игроорец? Кои се првите букви од таа азбука?

Чекор по чекор, движење по движење, ритам по ритам, трпеливо, упорно. Тоа е неопходно, зашто само така може да се допре до душата на орот и песната, како нешто бликнато од срцето на народот. Со нив нашиот човек и плачел и се радувал, и паѓал и се кревал, и тагувал и се надевал, гледајќи секогаш во новиот ден. Така ги воведував моите ученици и во „Орце Николов“, „Мирче Ацев“, „Владо Тасевски“, „Кочо Рацин“, „Македонија“, „Илинден“ во Скопје, како и во друштвата во Охрид, Куманово, Битола, Тетово, Брвеница, Струмица, Велес итн. Тоа придонесе да се закитиме со медали и пехари на голем број фестивали во светот, при што најголема радост им подарувавме (а им подаруваме и денес) на нашите луѓе на сите континенти. Аплаузи, честитки, солзи од радост и носталгија, емотивни прегратки од родниот крај...

„ТЕШКОТО“ - ОРО НАД ОРАТА

Како уметнички раководител и кореограф во повеќе ансамбли ги познавате особините на сите македонски ора. Што е посебно, а што заедничко кај нив?

Заедничко, веќе рековме, е нивниот изблик од срцето на народот, одраз на неговите тегоби и надежи. Поединечното е во совпаѓањето со средината од која потекнуваат. Сите се прекрасни, скапоцени. Но едно од нив се издвојува со силата на својот израз, опфат на чувства и пораки. Тоа е „Тешкото“. Тоа е оро над ората. Кога грмнува тапанот, штом писнува зурлата, телото се извива, копнежот понесува. Јас сум горд што како млад го водев ова оро и ме топлеше неговата убавина, што во

Во текот на изминатите шеесетина години овој истакнат кореограф, педагог и народен уметник бил учител на десетици илјади песнопојци и игроорци од Република Македонија, со кои освоил голем број признанија на фолклорни фестивали во светот

моите гради биеја срцата на сите Македонци. Така е и денес, со трепетлив глас продолжува кореографот.

Кореографот создава и нешто свое, ново. На што се секавате посебно во врска со тоа, на кој свој потфат, проект?

Да, имам поставено повеќе ора. Во оваа пригода ќе ја издвојам мојата поставка „Ѓурѓовденски песни од Западна Македонија“. Идејата за тоа ми дојде кога еднаш го проследив концертот на „Танец“, кој ја изведуваше поставката на Дојчин Матевски „Ѓурѓовденска“. Го замолив мојот учител да ми дозволи да ја преработам во кореографија со чист фолклор од Западна Македонија - Мијачки. Се согласи и по едномесечна работа со ансамблот „Орце Николов“, заедно со мојот музички соработник Ѓорѓи Димчевски, настапивме на смотрата на обработен и стилизиран фолклор во Скопје, при што бевме прогласени за најдобри во категоријата новопоставена кореографија.

Скромни и трудољубив, како и секогаш, нашиот соговорник не зборува за награди и пофалби. Поважно му е што во последно време се насираат подобри денови за културно-уметничките друштва, со надеж дека сегашните и идни кореографи ќе продолжат по патот на споменатите, но и на други истакнати кореографи (Блаже Палчевски, Душко Георгиев, Благоја Филиповски, Митко Алексос, Глигор Василев и други). Така ќе продолжи грижата за нашето фолклорно богатство, со кое сме препознатливи во светот, како што е Бразил по фудбалот. Така вели со насмевка вредниот Тофе Дракулевски и се упатува кон салата за поставување нова игра со игроорците што веќе доаѓаат.

СЕМЕЈНА ХУМАНОСТ НА ПЕНЗИОНИРАНИОТ ЛЕКАР ПАВЛЕ СПАСЕНОВСКИ

Постојано е меѓу луѓето, а дели совети и на улица

С. Димоски

Пензионерот Павле Спасеновски од Тетово е омилен лекар меѓу своите сограѓани, без разлика на нивната национална или верска определба, како специјалист-радиолог. Жените, пак, уште повеќе го побаруваат, зашто неговата супспецијализација е мамографска и гинеколошка дијагностика.

- Традицијата на оваа лекарска специјалност во Тетово ја почна сега покојниот д-р Васко Давидовски. Тој успевааше да го покрие и гостиварскиот реон. Јас само се движам по неговите стапки. Често сум и во Гостивар и во селата, одговарајќи на барањата на оние што имаат потреба од мојата специјалност. Д-р Владимир Грнчаровски е во таканаречената втора генерација, а јас сум дури во третата - вели Павле Спасеновски.

Нашиот соговорник смета дека стручноста во лекарската практика е основна, но веднаш зад тоа се ху-

Павле е постојано меѓу луѓето. Ги слуша нивните тегоби и проблеми и на улица. Советува и укажува. Одржува и едукативни предавања преку локалните телевизии во Тетово и во Гостивар

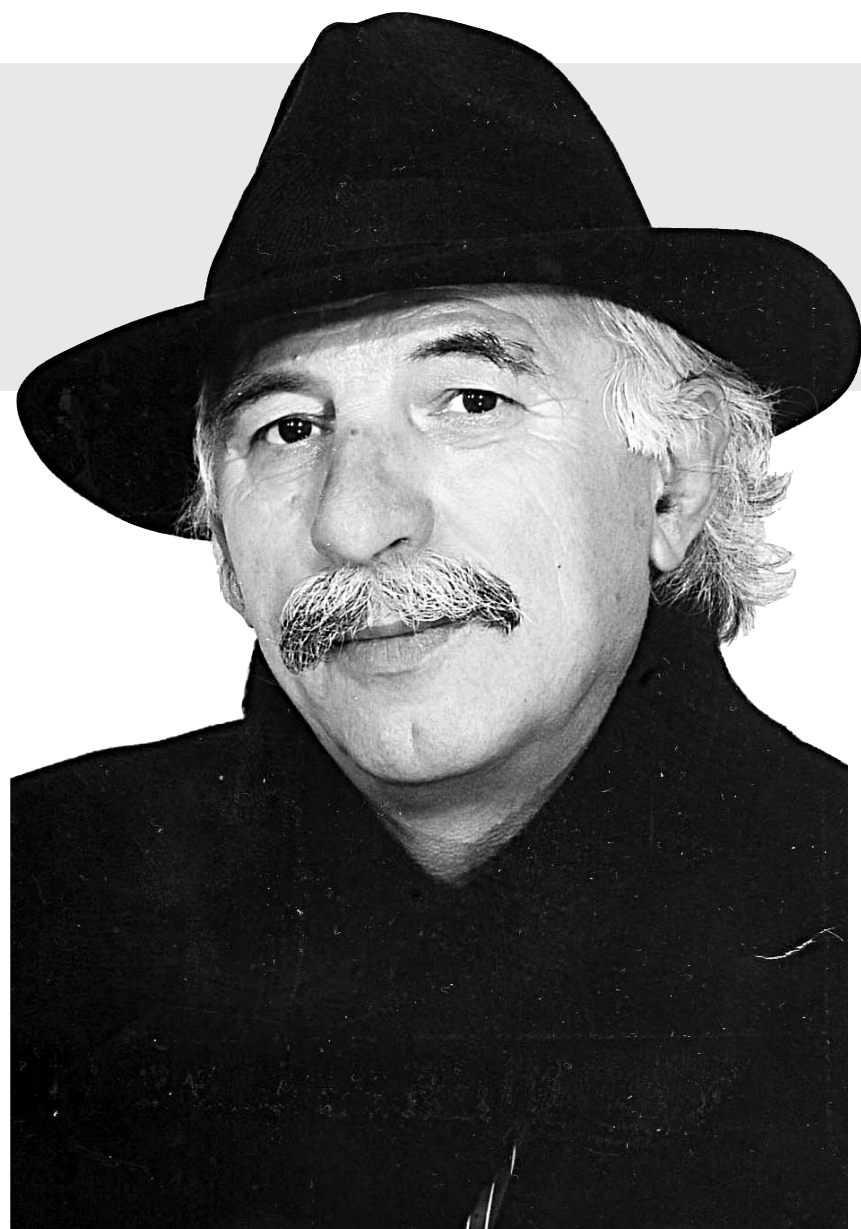
маноста и желбата на човекот што се определил за лекар, природно да се однесува со своите пациенти, кои ги кажуваат сите свои тегоби со кои се судираат.

- Мене и моето семејство во целина нè одликува желба да им помогнеме на луѓето. Јас сум во постојан контакт со мојата сопруга Вера, која е специјалист по гинекологија

и акушерство. Овие две специјалности посебно се поврзани со дијагностиката кај жените. По нашиот пат е и синот Стевче, кој веќе специјализира за ортопедски болести, како и снаата Александра, која специјализира дерматовенерологија. Само синот Марко не е во здравствената струка. Тој е програмски инженер - додава д-р Павле Спасеновски.

Павле е постојано меѓу луѓето. Ги слуша нивните тегоби и проблеми и на улица. Советува и укажува. Одржува и едукативни предавања преку локалните телевизии во Тетово и во Гостивар.

- Откако станав пензионер, почувствував посебна обврска кон оваа категорија луѓе. Во договор со Здружението на пензионерите во Тетово организирам и вршам бесплатни прегледи најмалку за период од еден месец во годината. Додека ме држи моќта, ќе продолжам да бидам хуман и во служба на луѓето - ни изјави Павле Спасеновски.

ПРОФ. Д-Р ЕРОЛ ШАБАНОВ

Здравјето влегува преку устата

М. Аџиевски

Административниот работен век проф. д-р Ерол Шабанов го завршил како шеф на катедрата за фиксна стоматолошка протетика при стоматолошкиот клинички центар „Свети Пантелејмон“ во Скопје, но неговата виталност не му дозволува да мирува и да не биде и понатаму активен во својата професија и како пензионер. Затоа ја прифатил поканата и сега, еднаш неделно, држи предавања на Стоматолошкиот факултет при универзитетот „Гоце Делчев“ во Штип.

Проф. д-р Ерол Шабанов е роден во Гевгелија, во 1947 година. Целиот образовен пат го поминал во Скопје. На Стоматолошкиот факултет дипломирал во 1971 година. Веднаш добил прво вработување во Здравствениот дом во Качаник, а на Стоматолошкиот оддел при Медицинскиот факултет, во 1973 година бил избран за асистент на Катедрата за стоматолошка протетика, а по три години станал специјалист по стоматолошка протетика. Во 1980 година на Стоматолошкиот факултет го одбрал магистерскиот труд „Промени во парадонтиот како резултат на предвремен допир кај заби со коронки“ и се стекнал со научен степен магистер на стоматолошки науки од областа

Секоја средба со проф. д-р Ерол Шабанов е плодна затоа што соговорникот излегува од неа со ново сознание, со нова мудрост. Таков е нашиот пензионер со едногодишен стаж

на стоматолошката протетика. Со одбраната на докторската дисертација „Промени во парадонцијот по експериментално предизвикана трауматска оклузија - стереолошка и хистолошка студија кај стаорци“ на Стоматолошкиот факултет во Скопје, во 1983 г., се стекнал со научен степен доктор на стоматолошки науки од истата област.

Во 1984 г. бил избран за доцент на истата катедра, а во 1989 г. станал вонреден професор. Во 1994 г. бил избран за редовен професор на Катедрата за фиксна стоматолошка протетика. Во 2002 година бил реизбран во истото звање.

Неговиот публицистички опус опфаќа вкупно 80 научни труда. Бил ментор на неколку магистер-

ски и докторски трудови.

Во периодот од 1988 до 1996 година бил помошник-директор на Стоматолошкиот клинички центар „Св. Пантелејмон“, а заменик-директор во 2003 и 2004 г. Во два мандатни периода, 1996/1998 и 1998/2000 бил избран за декан на Стоматолошкиот факултет во Скопје.

Извршувал одговорни функции и во Македонското лекарско друштво. За севкупната дејност е награден со повелбата „Трифун Пановски“, највисокото признание од Македонското лекарско друштво.

Неговото стоматолошко кредо е дека здравјето влегува преку устата. Ако забалото е здраво и вилиците добро ја мелат храната, тогаш желудецот и целиот дигестивен систем се зачувани, ревматските заболувања се превенирани, а срцето и целиот крвоток не трпи опасности од предвременно стареење. Затоа стоматолошката фиксна протетика е важна за спречување предвременно стареење.

Како етнички турчин, д-р Ерол е македонски зет, но врските со Турција, од каде што се неговите корени се живи и витални. Неговата ќерка Мајда Шабанова е професорка по македонски јазик на Институтот за словенски јазици при Универзитетот во Истанбул.

